కథా కౌముది

దిష్టి విద్యార్థి

"అడిగో, అడిగో, అడిగో ట్రంపొచేస్తున్నాడు. ట్రంపు. హమ్మో!!! ట్రంపు, ట్రంపు, ఇంకా ఏమన్నా ఉందా? ఈ ముద్ద తిను, తొందరగా, తొందరగా..., లేకపోతే నిన్ను ట్రంపు పట్టుకెళ్లి పోతాడు, హమ్మో!!! అడిగో, అడిగో వచ్చేస్తున్నాడు ట్రంపు, హమ్మో", అని టివిలో నడుస్తున్న బొమ్మను చూపెడుతూ ఎత్తుకున్న చిన్ని పాపకు తినిపిస్తున్నారు పెద్దావిడ. ముద్ద నోటి దగ్గర పెట్టబోతే ఒక్కసారిగా విరుచుకుని మొహం అడ్డంగా తిప్పింది ఆ పాప. మొహమంతా, రింగు రింగుల వత్తు జుట్టుకంతా అన్నం ముద్ద తుడుచుకుపోయింది. ఇంకొక రెండు వారాల్లో సంవత్సరం నిండుతాయి.

"అబ్బబ్బ, చచ్చిపోతున్నాను బాబూ దీనితో, ఇదే రాక్షసి. దీనికే ట్రంపు భయపడాలి, వట్టి గడుగ్గాయ" అన్నారు పెద్దావిడ.

"బేబీ, చంటి పిల్లలను మరిపించి, మురిపించి, తినిపించాలి. అలా భయపెట్టమాకు. పైగా వాళ్ల దేశ నాయకుడు కూడానూ, అలా అనటం తప్పు బేబీ" సలహా ఇచ్చారు పెద్దాయన.

"బేబీ బేబీ అని మాటి మాటికీ పిలుస్తారేంటి, నా పెళ్లికి ముందు మా వాళ్లు పిలిచేవారని, మనవరాలొచ్చినా ఇంకా పిలుస్తారేం, మీకు ఎన్ని సార్లు చెప్పాలి నన్ను బేబి అనటం మానేయమని".

"ఇంకా అలా పిలవనులే బేబీ, అలా అంతగా ఖస్సురుకోమాకు".

"ఆ, ఎన్నయినా చెబుతారు, తీరిగ్గా వాలు కుర్చీలో కూర్చుని కాఫీ తాగుతూ, పేపరు తిరగేస్తూ. సలహాలిచ్చే బదులు, మీరే పెంచరాదు మనవరాలినీ? లేకపోతే చంటి పిల్లల పెంపకం ఎలా అని పుస్తకం రాయండి. తెల్లారి లెగిస్తే అన్నీ జేరెయ్యాలి, ఈ పిల్లని పెంచాలి, బాబోయ్, మోకాళ్లు పడిపోతన్నాయి."

"బేబీ, ఇంకొక రెండు రోజుల్లో అమెరికా బయలుదేరుతున్నావు, ఈ ఆరు నెల్ల నుంచి పాప అరుపులు అల్లర్లతో ఆనందంగా గడిచింది. మీరిద్దరూ అమెరికా వెళ్లటం తలుచుకుంటూంటే నాకు కాళ్లూ చేతులూ ఆడడంలేదు".

"ఏం, మీరూ రావచ్చుగా, అమ్మాయీ అల్లుడూ మీకు కూడా టికెట్టు పంపిస్తానన్నారుగా? వాళ్ల పిల్లను వాళ్లకప్పగించవద్దూ? ఎంత జాగ్రత్తగా చూసుకుంటున్నామూ? పాపకు ఏ చిన్నదయినా వస్తే ఎంత భయం? ఎంత ఆందోళన? అప్పగించి నేను బాధ్యత తీర్చుకోవాలి. అయినా ఇక్కడ మీకు ఎస్టేట్ ఏముందనీ? ఎస్టేట్ వ్యవహారులు మీరుక్కడుండి నడపటానికీ?"

"అలా అనమాకు బేబీ, వచ్చే నెలలో పెన్షన్ సంతకం పడాలి, పిల్లలకి భారమవ్వకుండా మన జాగ్రత్తలో మనం వుండాలి కదా".

"అబబబ్బా, ఎత్తుకు తిప్పలేకపోతున్నా. కిందకి దించితే ఒకటే పరుగు, దేనికి కొట్టుకుని దెబ్బలు తగులుతాయో! పరిగెత్తి కాపాడలేకపోతున్నా, మోకాళ్లు పడిపోతున్నాయి బాబూ, హమ్మో, ఇదిగో కాసేపు వళ్లో పెట్టుకోండి, కొంచెం పెరుగన్నం కలుపుకొస్తాను", అంటూ పాపని తాతగారి వళ్లో కుదేసి వంటింటిలోకి వెళ్లింది బేబి.

తాతగారి జేబులోనుంచి పెన్ను లాక్కుని అదే పెన్నుని తిరగేసి తాతగారిని రెండు సార్లు పొడిచింది పాప గడుగ్గాయ. తాతగారు చదువుతున్న దినపత్రికని అదే పెన్నుతో నాలుగు సార్లు పొడిచి చింపింది. తాతగారు ముచ్చటగా చూసుకుంటున్నారు. పెద్దావిడ పెరుగన్నం కలుపుకొచ్చి తినిపించసాగారు.

"బేబీ, పాప పెన్నుతో ఏదో రాస్తానంటున్నది. మొల్ల లాగా గొప్ప రచయిత్రవుతుందోమో?"

"ఫెమినిస్టు రచయిత్రయ్యి మీలాగా తీరికగా కూర్చుని కబుర్లు చెప్పేవాళ్లని యేకి యెండేస్తుందిలేండి. పసి పిల్ల ఏదో పెన్నుతో ఆడుతుంటే మీకు బడాయి బాగానే పొంగుతున్నది."

"బేబీ, రేపుకాక ఎల్లుండే నీ ప్రయాణం. ప్రయాణం జాగ్రత్త, ఇప్పుడు దాకా చక్కగా పెంచావు, మనకి మనవరాలయినా, తల్లి తల్లేకదా. జాగ్రత్తగా మనమ్మాయికి అప్పగించాలి. పత్రికల్లో ఎన్ని చదువుతున్నాం? టీవీలో ఏమిటేమిటో చెబుతున్నారు. ఎవర్నీ నమ్మలేకపోతున్నాం. లోకం తీరు అంతా భయం భయంగా ఉంది. కాలం బాగుండలేదు. ఫ్లయిట్లోనూ, ఎయిర్పోర్టుల్లోనూ ఎవరినీ నమ్మబాకు. ఎప్పుడు వీలయితే అప్పుడు పాపకి దిష్టి తీసెయ్యి. ఇంకా రెండు వారాల్లో పాప పుట్టిన రోజు. వాళ్లు చేసుకునే పార్టీకి పాప నవ్వుతూ ఉండాలి కదా! నీ కోసం ప్రయాణమంతా ఎయిర్ పోర్టులలో వీల్ చెయిర్ కూడా బుక్ చేసామని చెప్పారు అల్లుడుగారు".

"నా కోసం ఏం కాదులెండి వీల్ చెయిరు, ఆ జాగ్రత్తలు వాళ్ల అమ్మాయి కోసం. ఇక్కడ దీని వెనకాల పరిగెత్తగలదాన్ని, ఎయిర్ పోర్టుల్లోనూ నడవగలను. హవ్వ, నేను వీల్ చెయిర్లో వెళ్లటమేంటి? సిగ్గు వేస్తోంది".

✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈

ఫ్లైట్ బయలుదేరడం ఆలశ్యమయ్యింది. దుబాయిలో మారాలి, ఆ ఫ్లైట్ అందుతుందో లేదో? వీల్ చెయిర్ ఉందిగా, కొంచెం కుదుట పడింది బేబి.

పిల్లలున్న వాళ్లనీ, వీల్ చెయిర్ వాళ్లనీ ముందు పిలుస్తున్నారు. తను రెండూనూ. సీట్లో కూర్చునేటప్పటికి తెల్లవారు ఝాము నాల్గయ్యింది. పాప నిదురబోతోంది. ఫ్లైట్ పైకి లేస్తే కానీ క్రిబ్ పెట్టనన్నది ఎయిర్ హోస్టేస్. ఇల్లంతా సర్దుకుని రావటం, క్రితం రోజు రైలు ప్రయాణం, రాత్రంతా నిద్ర లేదు. వళ్లు పులిసనట్టనిపిస్తోంది. నిద్ర పోతున్న పాపను చూస్తే మాత్రం హాయిగా అనిపించింది. కానీ ఏదో ఒక భాద్యత తీర్చుకుంటునట్లుంది.

కాసేపటికి ఎవరో ఒక అమ్మాయి వచ్చి బేబి ప్రక్కన కూర్చుంది. బేబి ఎందుకో కొంచెం వెగడ్పాటుతో ఆ అమ్మాయిని చూసి, పాపను ఇటు ప్రక్కకి తిప్పి పడుకోబెట్టుకుని ఆలోచనలో పడింది, 'ఏమిటీ ఈ ఎముకల గూడు, వంకర పళ్లు? నల్లగా అశోక వనంలో సీతమ్మకు కాపలా పెట్టిన కటికదానికి లాగా ఉన్నది. పిడకల కొట్టుకునే మొఖం ఫ్లైయిటెక్కిందేమిటీ? అమెరికాలో అమ్మాయి ఇంటికి వెళ్లగానే పాపకి దిష్టి తియ్యాలి'.

ఫ్లైట్ లేచి గాలిలోకి ఎగిరేటప్పటికి కునుకు పట్టబోయింది. పాప లేచింది. అరుపులు కేకలతో ఆటలు మొదలు పెట్టింది. ఓపిక లేదు, అయినా ఏదో కబుర్లు గుసగుసలాడుతూ మభ్య పెట్టబోయింది. పాప గడుగ్గాయ నిగడదన్ని వళ్లో గంతులేయటం మొదలు పెట్టింది. అసలే పులిసిన వళ్లు, పాప గడుగ్గాయ తన్నులకు వళ్లు హూనమవుతోంది.

ఒక్కసారిగా ప్రక్కన కూర్చున్న ఆ అమ్మాయి పాపనందుకుంది. "ఇటీయండమ్మా, నాల్లేళ్లగా దుబాయిలో పిల్లల్ని పెంచే ఆయాగా సేత్తుండా, పిల్లాన్లంటే బోల్డె మురిపెం". తనకి అర్థమయ్యే లోపల పాప ఆ అమ్మాయి ఒళ్లోకి చేరుకుంది. పాప గడుగ్గాయ ఆ అమ్మాయి మొఖమంతా తన వేళ్లతో పొడిచింది. పెదాలు బిగించి "టుర్ర్ర్ర్ , బ్ర్ర్ర్ర్" అంటూ ఉమ్మంతా ఆ అమ్మాయిమొఖాన చిందించింది. ఉన్నట్టుండి పాప ఏడవడం మొదలుపెట్టింది. బేబి పాపని తీసుకోబోయింది.

గభాలున ఆ ఆ అమ్మాయి పాపను పైకెత్తి వెనక్కి తిప్పి వాసన చూసింది. "మడ్డెట్టింది" అంటూ లేచి పాపని బాత్రూముల దగ్గరికి తీసుకువెళ్లింది. బేబికి ఉన్నట్టుండి భయమేసింది. పాపను ఏం చేస్తుందో. వెళ్లి చూసే సరికి పాపను చక్కగా డయాపార్ టేబుల్ మీద పడుకోబెట్టి కబుర్లు చెపుతూ, పొట్ట మీద చిన్నగా చక్కిలిగిలి పెడుతూ, నవ్విస్తూ డయాపర్ మారుస్తోంది. బేబి ఆశ్చర్యపోయింది, 'అయినా ఈ పాప ఏమిటీ? తన చేతుల్లో ఎప్పుడూ కుదురుగా కూర్చోదు, ఈ కటికదాని దగ్గర అంత కుదురుగా పొడుకుంది?'

పాపని తీసుకుని మళ్లీ వచ్చి సీటులో కూర్చున్నారు. ఎయిర్ హోస్టెస్ క్రిబ్ ఎదురుగా గోడకు తగిలించింది. "బిడ్డకు బాటిలట్టుకొచ్చారా అమ్మా?" అడిగింది ఆ అమ్మాయి. బాగ్ లోనుంచి పాల సీసా తీసి తనే పాలుబట్టబోయింది బేబి. ఒక్కసారిగా మొఖం తిప్పుకుంది పాప గడుగ్గాయ. “బాటిలిటవ్వండమ్మా” అని తీసుకుని గబ గబా వెనక్కి వెళ్లింది ఆ అమ్మాయి. కాసేపటికి వచ్చి "యేణ్ణీళ్లల్లో యెట్టి యేడి సేయించుకోచ్చినా" అంటూ పాపని తీసుకుని పాలు పట్టించింది. బేబి ఆలోచనలో పడింది. ‘నిజమే, తనకి డిగ్రీ ఉంది. పైగా ఉద్యోగం కూడా చేసింది. తనకి లేని ఒడుపు ఈ కటికదానికి ఉంది’.

పాప పాలు తాగి కేరింతలు కొట్టటం మొదలు పెట్టింది. బేబికి అప్పుడు అనుమానమొచ్చింది, ‘ఈ కటిక మనిషి పాలల్లో ఏమన్నా కలుపుకొచ్చిందేమో? హమ్మో, హమ్మో ఇంకా ఏమన్నా ఉందా?’ఆందోళన, కణతలు అదురుతున్నాయి. పాపను ఆ అమ్మాయి దగ్గర నుండి లాక్కోబోయింది. పాప గడుగ్గాయ రానంది. ఆ అమ్మాయి తన చవక రకం సిల్కు చీర పైటతో పాపతో దోబూచి ఆడుతున్నది. పాప గడుగ్గాయ ఎగిరెగిరి కేరింతలు పెడుతోంది.

క్రిబ్ వేశారు కదా, మళ్లీ పొడుకోబెడదాము అని పాపనందుకొని బలవంతంగా జో కొట్టబోయింది బేబి. పాప గడుగ్గాయ విరుచుకుని, అఘాటున క్రిబ్ అంచును పట్టుకు లేచి నిలబడింది. కాళ్లాడిస్తూ ఎగిరి దూకబోయి కింద పడబోయింది. ఆ అమ్మాయి గభాలున పాప పడిపోకుండా అందుకుంది. "యేటో నమ్మా, మా పోర్లందరికీ గుడ్డ ఉయ్యాలే, ఒదిగొదిగి బొజ్జుంట్రు, యీ క్రిబ్బులేటో?" అని పాపని ఒళ్లో పెట్టుకుని జోకొట్టటం మొదలు పెట్టింది. పాప నిద్రపోయింది. ఇప్పుడయినా క్రిబ్బులో పడుకోపెడదామనుకుంటే ఎయిర్ హోస్టేస్ ఫ్లైట్ దుబాయిలో దిగబోతున్నది అని క్రిబ్ తీసేసింది. పాప ఆ అమ్మాయి వళ్లో అమాయకంగా నిద్ర పోతున్నది. ఆ అమ్మాయి తన చిటికెన వేలుతో తన కళ్ల కాటుకుని తుడిచి పాప బుగ్గన చుక్క పెట్టింది.

"నువ్వు ప్రక్కన కూర్చోబట్టి, ఈ కాస్త ప్రయాణం తేలికగా సాగిందమ్మా, లేకపోతే నేనొక్కటే పాపను ఎలా చూసుకునేదాన్నో?"

"ఏటమ్మా అలాగంట్రు, పోర్లు సుఖూనుంటే మనకి దిల్‌కుశ్ అవుద్ది”, అన్నది ఆ అమ్మాయి.

బేబి మొదటిసారిగా ఆ ఆ అమ్మాయి కళ్లల్లోకి సూటిగా చూసింది.

“ఏటోనమ్మ మీ లాంటోళ్లక మల్లే మా పోర్లను సదివించుకోవాలని ఈ తిప్పలు, నా బిడ్డల్ని వదిలేసొచ్చినా. మళ్లీ ఏడాదిక్కాన్నీ సూసుకోలేను, ఏ బిడ్డని సూసినా నా బిడ్డలే అగుపడ్తరు", పైటతో కళ్లు తుడుచుకుంది ఆ అమ్మాయి.

✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈

దుబాయిలో దిగేసరికి న్యూయార్క్ వెళ్లే వాళ్లనందరిని పక్కన పెడుతున్నారు. తను వచ్చిన ఫ్లైట్ ఆలశ్యమవ్వటంతో కనెక్షనికి ఇంకా పది నిమిషాలే ఉంది. బేబికి పులిసిన వళ్లు జ్వరం వళ్లు లాగా మారతున్నట్టనిపించింది. లేని ఓపిక తెచ్చుకుని తన బాగు, పాప డయపర్ బాగు, గేటు దగ్గరిచ్చిన స్ట్రోలర్ అన్నీ పోగేసుకుని, పాపతో పాటు వీల్ చెయిర్ కోసం అటూ ఇటూ చూసింది. తనలాగే ఇంకా బోలెడు మంది పెద్దవాళ్లు చంటి పిల్లలని తీసుకువెళ్తున్నారు. ఉన్న వీల్‌చెయిర్స్ చాల లేదు. కొంత మందిని పంపించారు, తనని ఆగమన్నారు.

ఆందోళన. ఫ్లైట్ తప్పిపోతుంది. పాపను వాళ్ల అమ్మా నాన్నకి అప్పగించాలి. ఆశగా వీల్ చెయిర్ వస్తుందేమోనని రెండు మూడు నిమిషాలు అన్ని వైపులకీ తిరిగి చూసింది. స్ట్రోలర్ అటువైపు తిప్పబోతే, బరువులేదు.

బేబి చుట్టూ చూసింది, పాప ఎక్కడా కనిపించలేదు. పాప ఏదీ?. గుండె వేగంతో కూలబోయి, వెనక వున్న కుర్చీ మీద అఘాటుగా పడిపోయింది. ఆలోచనలు పరిపరి విధాలుగా పరుగెత్తాయి ‘పాప ఏమయ్యిందీ? ఈ పాప గడుగ్గాయ నడక రాకముందే పరుగు నేర్చింది. ఎటు పోయిందో ఏమో? హమ్మో, హమ్మో ఎక్కడ పడుతుందో, ఏది తగులుతుందో, ఊరు కాని ఊరు. ఏం చెయ్యటం? లేకపోతే ఎవరన్నా తీసుకువెళ్లారా?’ ఆందోళన.

కళ్లు తేలిపోతున్నాయి. లీలగా ఒక పిల్లి గడ్డం వాడు పాపని ఒక రెక్క పట్టుకుని మగవాళ్ల బాత్రూంలోనుంచి వస్తున్నాడు. బేబికి గుండెల్లో రైళ్లు పరిగెత్తాయి, ‘హమ్మో, హమ్మో, పాపని ఎవడో ఎత్తుకుపోతున్నాడు, హమ్మో, హమ్మో. తన వైపే వస్తున్నాడే?’

పాపను ఒక చేత్తో వేలాడదీసుకుంటూ మోస్తూ, రెండో చేత్తో తన చేతిలో ఉన్న బోర్డింగ్ పాసుని లాక్కున్నాడు.

"అమ్మీజాన్, న్యూ యార్క్? మై శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో జానా, దోనోం ఫ్లైట్స్ ఏక్ తరఫ్, ఆవ్" అని తన రెండు బ్యాగులను భుజానికి తగిలించుకున్నాడు. పాపని భుజాన వేసుకుని, తనతో రమ్మని వడి వడిగా నడవడం మొదలుపెట్టాడు. బేబికి తప్పలేదు, జ్వరం వళ్లు. అయినా ఆ కుర్రాడి వెనక పాప కోసం పరిగెత్తింది. "నన్ను పట్టుకో, చూద్దాం" అన్నట్టు కేరింతలు పెడుతూ పాప గడుగ్గాయఆ కుర్రాడి వీపును చేతులతో చరుస్తోంది. ఆ పిల్లి గడ్డం కుర్రాడే గబా గబా సెక్యూరిటీ లైన్ ముందుకి తీసుకువెళ్లి "ఛిల్డ్రెన్ ఎండ్ సీనియర్ సిటిజన్" అని చెప్పి మళ్లీ బ్యాగ్లు తీసుకుని పరుగు నడకతో న్యూయార్క్ ఫ్లైట్ గేట్ దగ్గర దిగబెట్టాడు.

గేట్ ఏజెంట్ బోర్డింగ్ పాస్ తీసుకుని ఆఖరి పాసింజర్ కూడా వచ్చింది అని ఫ్లైట్ క్రూ కి వయిర్‌లెస్లో చెప్పింది. ఫ్లైట్ గేట్లోకి వెళ్లబోతూ ఒకసారి ఆ పిల్లి గడ్డం కుర్రాడిని సరిగ్గా చూద్దామని వెనక్కి తిరిగిచూస్తే ఎక్కడా కనిపించలేదు.

✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈

బేబికి రెండు రోజులుగా నిద్ర లేదు. కానీ పాప జాగ్రత్తతో మగతగా కళ్లు మూసుకుంది. పాప గుర్తొచ్చి ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడి లేచింది. క్రిబ్లో పాప గడుగ్గాయ అమాయకంగా నిద్రబోతున్నది. ప్రక్కన తనలాగా ఇంకొక బిడ్డను తీసుకు వెళుతున్న పెద్దావిడ కూర్చుంది.

బేబికి ఒక్కసారిగా ఆకలివేసింది. తను ఏమన్నా తిని ఒక రోజు అయ్యినట్టుంది. పాప లేచేలోపల కొంచెం తిందామనిపించి అటు వెళుతున్న ఎయిర్ హోస్టెస్‌ని "ఫుడ్" అని అడిగింది. ఫుడ్ సర్వీస్ అయ్యిపోయింది, వెజిటేరియన్ అయితే ఏమన్నా మిగిలిందో లేదో, వెతికి తీసుకువస్తానని వెళ్లింది. ఎంతసేపటికి రాలేదు. 'ఫర్వాలేదు, ఇంకెంత? ఆరేడు గంటలలో న్యూయార్క్ చేరిపోతాంకదా!. అమ్మాయి ఇంటికి వెళ్లి తినవచ్చు. అయినా ముందు పాపను అప్పచెప్పి బాధ్యత తీర్చుకోవాలి కదా!', అనుకుంది బేబి.

ఉన్నట్టుండి పైలట్ ఎనౌన్స్‌మెంట్. అందరూ గుసగుసలు. హమ్మో హమ్మో ఏం జరుగుతన్నదో? ఒక్కసారిగా బేబికి వెన్ను జివ్వుమన్నది. తేరుకుని అమాంతం నిద్ర పోతున్న పాపను క్రిబ్బులోనుంచి లాక్కుని కావులించుకున్నది.

ఎయిర్ హోస్టెస్సులు ఒక్కొక్కరి దగ్గరికీ వచ్చి భయంలేదని చెపుతున్నారు. కొంత సేపటికి కానీ అర్థంకాలేదు, న్యూయార్క్‌లో మంచు తుఫాను. అక్కడకి వెళ్లే ఫ్లైట్సన్నిటినీ దారిలో అక్కడక్కడా ఎమర్జెన్సీగా దించేస్తున్నారని.

ఉన్నట్టుండి పెద్ద దిగులు కమ్మింది బేబికి, 'ఇంకా ఐదారుగంటలే అనుకుంటే ఈ అవాంతరమేమిటి?'

ఐస్ లాండ్ లో ఫ్లైట్ దిగింది. రైక్యావిక్ అన్నారెవరో. ఇంకా అలా దిగిన విమానాలు రెండు ఉన్నాయి. కిటికీలోనుంచి చూస్తేనే ఒక్కసారిగా చలి వణుకులు పుట్టాయి. ఎయిర్ పోర్టులోనే పడి ఉండాలన్నారందరినీ. రైల్వే ప్లాట్‌ఫారం లాగా ఎంతోమంది అడ్డదిడ్డంగా పడుకుని ఉన్నారు. ఇంతలో పిల్లలున్న వాళ్లకి మాత్రం హోటల్లో ఏర్పాటు చేసామన్నారు.

❄ ❄ ❄ ❄ ❄ ❄ ❄ ❄ ❄ ❄ ❄ ❄

హోటల్ రూం బాగానే ఉంది. అయితేనేం, పాపను అప్పగించే బాధ్యత ఉండిపోయింది. ప్రపంచంలో ఎక్కడ ఉన్నామో తెలియటంలేదు. ఎటు చూసినా ఒక కొత్త ప్రపంచం, వింత ప్రపంచం. కిటికీలోనుంచి చూస్తే దూరంగా మంచు పర్వతాలూ, చలికి గడ్డ కట్టుకున్న జలపాతాలూ. 'ఇదేమిటి? ఇంత చలి ప్రపంచంలో దిగిన విమానం న్యూ యార్కులో దిగలేదా? ఇదేం అవాంతరం? ఆందోళన. పాపను భద్రంగా అప్పగించాలి'.

పాప లేచి ఆడుకోవటం మొదలు పెట్టింది. కాసేపటికి ఏడవటం మొదలు పెట్టింది. పాపకు ఆకలి. తనకు కూడా ఆకలి. నిజమే, తను ఏమన్నా తిని రోజున్నర పైన అవుతున్నట్టుంది. అయితేనేం పాపకు ముందు ఏమన్నా తినిపించాలి. ఏమని అడగడం, ఎవరిని అడగడం. ఏం చెయ్యాలో ఏమీ అర్థం కాలేదు. పాప గొంతు పెంచి ఏడవటం మొదలు పెట్టింది.

ఉన్నట్టుండి తలుపు కొట్టిన చప్పుడు. బేబీకి భయంవేసింది. "రూం సర్వీస్, బేబీ ఫుడ్" అన్నట్టు అర్థమయ్యింది. తలుపు కొంచెం తీసి చూడబోయింది. బయట ఎవరో ఒక పెద్ద గుండు తల, ఆరున్నర అడుగల తెల్లని మనిషి, కండలు తిరిగిన పెద్ద శరీరం. బేబికి ఒక్కసారిగా గుండె దడ పెరిగింది. 'హమ్మో, హమ్మో, ఎవడో తెల్ల గజాసురుడల్లే ఉన్నాడు' అనుకుంటూ వెనకకి గభాలున పరిగెత్తి, పాపను గట్టిగా కావులించుకుని, ఉలుకూ పలుకూ లేకుండా భయంతో అలాగే నిలబడిపోయింది. ఆ భారీ మనిషి తలుపు తోసుకుని ఒక ట్రేలో ఏవో తీసుకు వచ్చాడు. ఒక బేబీ చెయిర్ కూడా తీసుకు వచ్చాడు.

తనతో ఏదో మాట్లాడతున్నాడు, ఏమీ అర్థంకాలేదు, అర్థం చేసుకునే స్థితిలో కూడా లేదు. అంత ఎత్తున తన దగ్గరకు వస్తున్నాడు, 'అమ్మో, అమ్మో'. పాపను ఇంకా గట్టిగా బంధించి కావులించుకుంది. మోకాళ్లు పట్టు తప్పి కూలబడబోయింది.'అమ్మో, అమ్మో'. బేబికి ఊపిరి ఆడటంలేదు.

పాప గడుగ్గాయ ఒక్కసారిగా నిగ్గదీసుకుని నిగడతన్ని, గట్టిగా వళ్లు విరుచుకుంది. బేబి చేతులలో పాప పట్టు తప్పి క్రిందకి జారి పడిపోబోయింది.

ఆ భారీ మనిషి ఒక్క ఉదుటున దూకి పాప క్రింద పడే లోపల పట్టుకున్నాడు. బేబి మోకాళ్ల వణుకుతో కుప్పకూలబోయింది. ఆ భారీ మనిషి తనకి కూడా ఊతం ఇచ్చి కుర్చీలో కూర్చోబెట్టాడు.

బేబి భీతితో తలెత్తి చూసింది. ఆశ్చర్యం!!! 'అదేమిటీ, పాప ఏడుపు ఆపేసింది? తెల్ల గజాసురుడి భుజం మీద పిచ్చిక పిల్లంతలేదు, వాడి ముక్కుని పట్టుకుని పీకి, వాడి గుండు తలని తప తపా కొడుతూ కేరింతలు కొడుతున్నది? ఇది నిజంగానే గడుగ్గాయ పిల్లే!'

ఆ భారీ మనిషి పాప గడుగ్గాయని బేబి చెయిర్లో కూర్చోబెట్టి, సీటు బెల్ట్ పెట్టి బంధించాడు. "మాల్ట్ సీరియల్" అని చెప్పి ఒక ప్యాకెట్ లోనుంచి బౌల్ లోకి వంపి, తనతో తీసుకొచ్చిన వేడి పాలతో కలిపి, పాపకి ఒక స్పూన్ తినిపించాడు. స్పూన్ పాప చేతికిచ్చి, తన మొద్దు వేళ్లతో పాప వేళ్లనీ, స్పూనునీ పట్టుకుని ఎలా తినాలో పాపకి రెండు సార్లు చూపించాడు. పాప తనే తినటం మొదలుపెట్టింది. ఉన్నట్టుండి ఎచ్చు ఎక్కువ అయ్యి ఒక స్పూనుతో సీరియాల్ తీసి ఆ భారీ మనిషి యూనిఫార్మ్ కేసి కొట్టింది. ఆ భారీ మనిషి తెరలు, తెరలుగా పగలబడుతూ, అట్టహాసము చేశాడు. పాప గడుగ్గాయకి ఇంకా ఎచ్చు ఎక్కువయ్యి నోట్లో సీరియల్ పెట్టుకుని "టుర్ర్ర్ర్ర్ర్ర్, బుర్ర్ర్ర్ర్ర్ర్" అంటూ పెదాలు బిగించి ఆ భారీ మనిషి మొహమ్మీదికి ఉమ్మేసింది. వాడు మళ్లీ అట్టహాసము చేసి, పాప తిన్న తరవాత వస్తానని వెళ్లాడు. పాప ఆకలిమీద ఉందేమో తనంతట తానే స్పూనుతో తినటం మొదలుపెట్టింది. తిన్నంత తిని, తన చుట్టూతా చిందించి నానా రభస చేసింది.

బేబికి ఆశ్చర్యం పెరిగింది, 'అయినా ఈ పాప గడుగ్గాయ ఏమిటీ? ఒక చోట కూర్చుని ఉన్నదేమిటీ? తనేమో నడుము పడిపోయేటట్టు ఎత్తుకుని తిప్పి తినిపిస్తుంది, మరి ఇదేమిటో? ఇది నిజంగానే గడుగ్గాయ పిల్లే, అందుకనే ఆ తెల్ల గజాసురుడు చెప్పినట్టు హుషారుగా తింటున్నది. అస్సలు భయమే లేదు!!!'

ఆ భారీ మనిషి మళ్లీ వచ్చాడు. పాప దగ్గరవన్నీ తీసేసి, కింద పడినదంతా శుభ్రం చేసాడు. పాపని కూడా వేణ్ణీలో తడి చేసిన టవుల్‌తో తుడిచి శుభ్రం చేశాడు. 'ఏమిటి వీడు ఆడంగి గజాసురుడు లాగా ఉన్నాడు? మన ఊళ్లో మగవాళ్లు ఈ పనులు చేయటం ఎప్పుడూ చూడలేదే?'

బేబికి ఇంతలో కిటికీలోనుంచి ఆకాశం వింత వింత కాంతులతో మెరుస్తూ కనిపినించింది. "హమ్మో, హమ్మో, ఇదేమిటి కొత్త ఉపద్రవం!!" అనుకొంటూ గుండె పట్టుకుంది.

ఆ భారీ మనిషి పాప గడుగ్గాయని భుజం మీద వేసుకుని, పాపకు కిటికీలోనుంచి మెరుస్తున్న ఆకాశాన్ని చూపిస్తూ గర గరలాడే గొంతుతో "నోర్దుల్యోస్, అరోరా బొరెయాలిస్" అన్నాడు. పాప గడుగ్గాయ కూడా కొత్త అద్భుతాన్ని చూస్తూ తన చిన్ని చిన్ని చేతులతో అర్థం కాని మాటలు చెబుతూ అరోరాను అందుకోబోయి, చప్పట్లు కొట్టింది.

మెల్లగా లాలి పాటలాగా పాడడం మొదలుపెట్టాడు.

"సోఫ్దు ఉంగా ఆస్తిన్ మిన్

ఊటీ రెగ్ని□ గ్రాయ్తూర్

..

నిదురపో నా చిట్టితల్లి

చక్కగా నీ డోలికలో

చలి ఉలుకుల పోటుగాలి

వెచ్చగా ఉత్తరపు వెలుగులలో

పదిలంగా నా ఒడిలో

పదిలంగా నా రక్షలో

పాప గడుగ్గాయ అమాయకంగా నిద్రపోయింది. పరుపు మీద పడుకో బెట్టాడు. ఆ భారీ మనిషి కళ్లలోనుంచి రెండు చుక్కల నీళ్లు కారి పాప మీద పడ్డాయి. వాడు ఇంగ్లీషులో చెప్పేది ఏదో కొంత అర్థమయ్యింది. వాడికి పిల్లలు పుట్టే అదృష్టం లేదట. అందుకని ఏ పసి పిల్లలని చూసినా గుండె నిండుతుందట. అందుకని ఈ ఉద్యోగం మానేసి పిల్లల ఆసుపత్రిలో నర్సుగా చేరటానికి చదువుకుంటున్నాడట. ఎప్పటికైనా, తనకూ, తన భార్యకు ఒక పసి పాపను ఎత్తుకోవాలని ఉందట.

ఆ భారీ మనిషి కళ్లు తుడుచుకుని వెళ్లాడు. మళ్లీ తనకోసం ఒక ఫుడ్ ట్రే తెచ్చిపెట్టాడు. ఆకలి వేస్తోంది. వాడు వెళ్లిన తరువాత ప్లేట్ మీద ఉన్న మూత తీసి చూస్తే ఒక కాల్చిన చేప, నాలుగు ఉడకబెట్టిన బంగాళ దుంపలు. బేబికి అంత ఆకలి లోనూ వాంతి వచ్చినంత పనయ్యింది. బేబి నెమ్మదిగా తేరుకుని, పాప కోసం తెచ్చిన పాలు మిగిలినవి త్రాగింది.

పాప గడుగ్గాయ నోట్లో వేలు వేసుకుని అమాయకంగా నిదురబోతున్నది.

✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈ ✈

రెండు రోజులుగా సరిగ్గా నిద్ర లేదు. జ్వరం వల్ల. అయినా మగత నిద్ర. ఎప్పటికి బయలుదేరతామో? ముందు పాపని భద్రంగా అమ్మాయికీ అల్లుడుకీ అప్పగించి బాధ్యత తీర్చుకోవాలి.

ఎక్కడో "నూ ఆర్క్" "నూ ఆర్క్" అంటూ అరుపులు వినపడ్డాయి. బేబి ఒక్క ఉదుటున లేచింది. గుండె దడ. తలుపు కొంచెంగా తీస్తే ఎవరో "నూ ఆర్క్?" అని ప్రశ్నిస్తున్నాడు. ఆలోచనలేదు, తొందర ఎక్కువయ్యింది. పాపను వాళ్ల తల్లిదండ్రులకు క్షేమంగా అప్పగించాలి. గుండె దడ పెరిగింది, 'మళ్లీ ఫ్లైట్ తప్పిపోతానేమో? హమ్మో!!!' పాపను అధాటున ఎత్తుకుని, బ్యాగులు తీసుకుని నిద్ర మోహంతోనే బయటకు వచ్చింది.

షెకెరే

అందరినీ బస్సులో ఎక్కించుకుని ఫ్లైట్ ఎక్కించారు. ఇదివరకటి ఫ్లైట్లో మొఖాలేవీ కనబడవే? పక్కనెవడో ఆఫ్రికావాడు కూర్చున్నాడు. బేబి ఆలోచనలో పడింది 'ఆ జుట్టూ, ఆ అవతరం చూస్తే జాంబవంతుడిలాగా ఉన్నాడు. ఏదైతేనేం ఇంకొక ఆరు గంటలు ఓపికపడితే భాధ్యత తీరిపోతుంది'.

విమానం పైకి లేచింది. పాప మళ్లీ ఆటలు మొదలుపెట్టింది. ఈ సారి తనే వైమానిక భామను అడిగి పాలు, సీరియల్ తీసుకుంది. పాప పనులు అయ్యిపోయాయి. ఇంకో నాలుగైదు గంటలు. బేబికి నెలల లెఖ్ఖ, వారాల లెఖ్ఖ, రోజుల లెఖ్ఖ. ఇప్పుడు గంటల లెఖ్ఖలోకి మారింది.

పాప నిద్ర మొఖం పెట్టి యేడవటం మొదలుపెట్టింది. ప్రక్కన కూర్చున్న ఆఫ్రికా మనిషి "నో బేబీ, నో క్రయ్యింగ్" అంటూ సణగటం మొదలుపెట్టాడు. వళ్లంతా జలదరించింది బేబికి, 'ఈ జాంబవంతుడు తనని బేబీ అని పిలవటమేమిటి?' ఒక క్షణం తరువాత సర్దుకుంది, పాపను బేబీ అంటున్నాడని. తనకు బేబీ అని పెట్టినందుకు తన వాళ్ల మీద చిర్రెత్తుకొచ్చింది.

ఆఫ్రికా మనిషి అధాటున పాపను తీసుకున్నాడు. ఎదుటి సీటు కింద తోసిన తన బ్యాగ్ లోనుంచి పూసలు అద్దిన ఒక పెద్ద గిలక తీసాడు. "షెకెరే బేబీ, షెకెరే" అంటు పాపకి ఇచ్చాడు. పాప గడుగ్గాయ ఆ గిలకను రెండు సార్లు ఊపి ఆఫ్రికా వాడు తలకేసి, మొఖానికి వేసి నాలుగు సార్లు బాదింది. ఆఫ్రికా మనిషి నీలుగుతూ పాప చేతిలోనుంచి ఆ గిలకను తీసుకుని, సంచిలోనుంచి "కషాక బేబీ, కషాకా" అంటూ పెద్ద పెద్ద గోళీలంతటి డొల్ల కాయలను జంట కట్టినవి తీసి పాపకి ఇచ్చాడు. పాప గడుగ్గాయ వాటిని అవతలకు విసిరికొట్టి, ఆఫ్రికా మనిషి జుట్టు పట్టుకుని గట్టిగా ఝూడించటం మొదలుపెట్టింది. ఆఫ్రికా మనిషి తన జుట్టు వదిలించుకుని, కషాక వెదికి, ఏరి మళ్లీ పాప గడుగ్గాయకి ఇచ్చాడు. పాప ఒక రెండు నిమిషాలు ఆడుకుని ఆవులించింది.

కషాక

ఆఫ్రికా మనిషి, "ఓ థాంక్ హెవన్స్! స్లీప్ టైం!!" అంటూ తన వళ్లో పాప గడుగ్గాయని బోర్ల

పడేసుకుని ఒక డప్పు మీద దరువు వేసినట్టు గట్టిగా జో కొట్టటం మొదలుపెట్టాడు. "మాలింకే డిజెంబే" అంటూ

గున్ దున్ గొ డొ ప త గొ డొ
గున్ దున్ ప త గొ డొ ప త
గుంగున్ గొ డొ గుందున్ గొ డొ గుంగున్ గొడొ
గుంగున్ గొ డొ గుందున్ గొ డొ గుంగున్ గొడొ

అంటూ తాళం ప్రకారం తబలా వాయిస్తున్నట్టు పాప మీద దరువు వేసాడు. పాప గడుగ్గాయ అమాయకంగా నిద్రలోకి జారుకుంది. ఆఫ్రికా మనిషి పాపని క్రిబ్బులో పడుకోపెట్టాడు. తనవైపు తిరిగి "శివమణి తెలుసా, వచ్చే శనివారం నేను అతనూ కలసి కార్నజీ మెల్లన్ హాలులో ప్రదర్శన ఇస్తున్నాము. మాది మాలి దేశం, మాలింకే డ్రమ్స్, డిజెంబే ట్రూప్ తనద"ని చెప్పాడు. గభాలున జేబులోనుంచి ఫొటో తీసి చూపాడు, ఒక గర్భిణీ యువతి. ఆ ఫొటోలోనే, ఆమె పొట్టపైన చిన్నగా దరువు వేసి, ఫొటోలోని అమ్మాయినీ, ఆ అమ్మాయి పొట్టనీ మోత చేసుకుంటూ గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకుని, గర గరా నవ్వుతూ మళ్లీ జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

బేబి తిని రెండు రోజులవ్వుతున్నది. బేబికి కూడా నీరసంతో కళ్లు మూసుకు పోయాయి. కానీ మగత నిద్ర. పాపను అప్పగించాలి. బాధ్యత తీర్చుకోవాలి.

పాప గడుగ్గాయ అమాయకంగా నోట్లో వేలు వేసుకుని బోర్ల పడుకుని ఉంది. బేబి సీటు ఎదురుగా ఉన్న టివిలో ఫ్లైట్ మాప్ చూస్తూ క్షణాలు లెక్క పెట్టుకుంటున్నది. ఉన్నట్టుండి మాప్ ప్రక్కనే ఉన్న దిక్సూచి గిలగిలా కొట్టుకోవటం మొదలుపెట్టింది. బేబికి కూడా తల తిరిగుతున్నట్లనిపించింది, 'హమ్మో, హమ్మో మళ్లీ ఇదేదో కొత్త అవాంతరం, విమానం మళ్లీ చిక్కుల్లో పడిందేమో? పాపను అప్పగించాలి. హమ్మో, హమ్మో!!!' గుండె దడ, ఆందోళన. నిద్రపోతున్న పాపను క్రిబ్‌లోనుంచి లాక్కుని కావిలించుకోబోయింది.

అటుగా వెళుతున్న వైమానిక భామ బేబి ఖంగారుని గమనించి "వెజిటేరీన్ ఫుడ్ యేమీ లేదు, ఇంకా యేమన్నా కావలా "అని అడిగింది. బేబి అప్రయత్నంగానే ఫ్లైట్ మాప్ ప్రక్కన కొట్టుకుంటున్న దిక్సూచిని చూపించింది. వైమానికి భామ నవ్వి, "మనం ఇప్పుడు ఉత్తర ధ్రువం మీద ఉన్నాము, అందుకే అలా కంపాస్ కొట్టుకుంటున్నది. ఇంకొక ఐదు నిమిషాలలో ఫ్లైట్ దక్షిణంగా వెళుతున్నట్టు చూపిస్తుంది" అని చెప్పింది. బేబికి కొంత కుదుటపడిన తరువాత సిగ్గేసింది. ఇదివరకు తను పిల్లలకు హోం వర్క్ చేయించేటప్పుడు తను వేసిన చిక్కు ప్రశ్నలలో ఇది ఒకటి. 'ఏమయ్యింది తన చదువు?'

ఎయిర్ హోస్టెస్ తట్టి లేపి, ఫ్లైట్ లాండవ్వుతున్నది, క్రిబ్ తీసి వెయ్యాలని చెప్పింది. బేబి పాపను వళ్లోకి తీసుకుంది. ఎనౌన్స్మెంట్లో "నెవార్క్, న్యూ జర్సీ లో ఫ్లైట్ 30 నిమిషాలలో ల్యాండ్ అవుతునంది, బయట మైనస్ ఐదు డిగ్రీలు" అని వినబడింది.

బేబి ఒక్క సారిగా అధిరిపడింది. గుండె దడ ఎక్కువయ్యింది, 'నెవార్క్, న్యూ జర్సీ అంటారేమిటి? తను వెళ్లవలసినది న్యూ యార్క్, న్యూ యార్క్ కదా???' నెమ్మదిగా అర్థమయ్యింది బేబికి, ఐస్‌లాండులో తను వినీ వినకుండా తొందర పడింది. ఆందోళన పెరిగింది బేబికి., 'హమ్మో, హమ్మో, పాపని వాళ్ల అమ్మానాన్నలకి అప్పచెప్పాలి. అయినా ఎయిర్‌లైన్స్ వాళ్లు జాగ్రత్తపడవద్దూ?'

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

విమానం దిగింది. బేబిని అందరూ దిగేదాకా ఆగమంది ఎయిర్ హోస్టెస్. ఒక లావుపాటి ముసాలావిడ వచ్చి "వీల్ చెయిర్?" అని ప్రశ్నించింది. ఓపిక లేదు, తప్పదు, బేబికి వీల్ చెయిరే మెరుగనిపించింది, 'అయినా యీ హిడింబి ఏమిటీ? ఇంత ముసలి హిడింబి తనను వీల్ చెయిర్లో తోయగలదా?' ఆలోచన సరిగా రావటంలేదు. అన్నీ అనుమానాలే. ముందు పాపను అప్పగించాలి. ఆందోళన. పాపను వళ్లో గట్టిగా హత్తుకుంది బేబి.

లగేజ్ తీసుకునే దగ్గర వీల్ చెయిర్ ఆగింది. ఎంత ఎదురు చూసినా లగేజ్ రావటంలేదు. పాప నిద్ర లేచింది. పాప ఒక్కసారిగా వళ్లు విరుచుకిని, వళ్లో నుంచి జారి, అడ్డదిడ్డంగా పరుగు తీయబోయింది. బేబికి వళ్లు ఝల్లుమంది. పెద్ద పెద్ద సూట్‌కేసులున్న కార్టుకి అడ్డంగా పాప పరిగెడుతోంది. బేబి ఒక్క ఉదుటున వీల్ చెయిర్లోనుంచి దూకి పాపను అందుకోబోయింది. బేబికి నీరసమో, తొందరపాటో, చీర అడ్డంపడి ముందుకి పడింది. నుదుటికి దెబ్బ గట్టిగానే తగిలింది. కళ్ల జోడు విరిగింది. అయినా తల ఎత్తి చూస్తే ఎవరో వింత మనిషి అధాటున పాప రెక్కను పట్టుకుని లాగి ఎత్తుకోవటం లీలగా కనిపించింది. ఇంతలో లావుపాటి ముసలావిడ వచ్చి తనను లేవదీసి "ఓ బేబీ, నీకు దెబ్బ తగిలిందా" అంటూ సపర్యలు చేయ్యటం మొదలు పెట్టింది.

పాపను ఎవరో ఎత్తుకున్నారు, 'ఎవరు? ఆడ వాడా? మగదా? ఎవరూ కాదు, వింత అవతారం, ముక్కుకీ చెవులకీ రింగులు, తలకి వింత వింత రంగులు. బృహన్నల లాగా ఉంది, బృహన్నలపాపని ఎత్తుకుని వుందేమిటి?'.బేబికి చూస్తే జుగుప్సతో వళ్లు జలదరించినట్టయింది. పాప గడుగ్గాయ ఉత్సాహంగా కేరింతలు కొడుతోంది. ఉన్నట్టుండి పాప గడుగ్గాయ ఆ కొత్త మనిషిముక్కుకు ఉన్న రింగును పట్టుకుని లాగింది. ఆ కొత్త మనిషి కెవ్వుమంది, కానీ పాపను వదిలిపెట్టలేదు. కొంచెం తేరుకున్న తరువాత ఆ కొత్త మనిషి బేబితో "మీ వాళ్లు వచ్చేదాకా నేను సహాయం చేస్తాను, ఖంగారు పడవద్దు '" అని ధైర్యం చెప్పి, అల్లుడు గారి ఫోన్ నంబర్ తీసుకుని మాట్లాడి, బేబికి ఫోన్ అందించింది.

బేబి కొంత ఏవగింపుతోనే ఫోన్ అందుకుంది. "ఎయిర్లైన్స్ వాళ్లు మాకు మూడు గంటలు క్రితమే ఫోన్ చేసి మీరు నెవార్క్ వస్తున్నారని చెప్పారు. మంచులో డ్రైవ్ చెయ్యటం కష్టంగా వుంది. ఫర్వాలేదు, దగ్గరకు వచ్చేసాం, ఇంకా ఐదు నిమిషాల్లో వచ్చేస్తున్నాం. బేబీ బాగుందా?" అని ప్రశ్నించారు అల్లుడుగారు. బేబికి చిర్రెత్తుకొచ్చింది, 'అసహ్యంగా అల్లుడు తనను పేరు పెట్టి బేబి అని పిలుస్తాడేమిటీ?'

ఇంకా ఐదు నిమిషాలు. నిమిషాల లెఖ్ఖ. పాపను వాళ్ల అమ్మా నాన్నకు అప్పగించాలి. ఇంకా ఏమవుతుందో? బేబికి ఆందోళన. ప్రక్కనే లావుపాటి ముసలావిడ, ఆ కొత్త మనిషి ధైర్యం చెబుతున్నారు. ఇంతలోనే "అమ్మా" అని వినిపించింది. తన కూతురే. గభాలున వచ్చి పాపను ఎత్తుకుంది. పాప ఝుడుసుకుని ఏడవడం మొదలుపెట్టింది. బేబికి ఒక్కసారిగా తన మీద నుండి భూగోళమంత బరువు దిగినట్లనిపించింది.

అందరూ వాను ఎక్కారు. పాపని తప్పనిసరిగా కార్ సీట్లో బంధించాల్సిందే అంటూ పట్టుబట్టారు అల్లుడు గారు. బేబి వెనక సీటులో పాప గడుగ్గాయ ప్రక్కన కూర్చుని పాప ఏడుపును ఓదార్చబోయింది. ఇంతలో అమ్మాయి ఇండియా ఫోన్ చేసి పాప, "నాన్నగారూ, పాప అమ్మా ఇద్దరూ బాగానే చేరారు" అని చెప్పి బేబికి ఫోన్ మాట్లాడమని ఇచ్చింది.

పెద్దాయన "బేబీ, పాప యేమిటి అంత గుక్క తిప్పుకోకుండా యేదుస్తోంది? బాగానే ఉందా? ఇంటికి వెళ్లగానే దిష్టి తియ్యి" అని ఇంకా ఏదో చెబుతున్నారు. బేబికి ఒక్కసారిగా జరిగింది కళ్ల ముందు తిరిగింది. 'కటికది, పిల్లి గడ్డం, గజాసురుదు, జాంబవంతుడు, హిడింబి, బృహన్నల. తను వీళ్లందిరికీ ఈ పేర్లు పెట్టటమేమిటి? ఎంత తప్పు? నావి మంచి కళ్లు కాదు. వాళ్లందరూ ఎంత మంచి వాళ్లు? పాపను ఎంత ముచ్చటపడ్డారు? ఎంత రక్షించారు? వాళ్లు లేకపోతే పాపను తను కూతురుకీ, అల్లుడికీ అప్పగించగలిగేదా? బయట వాళ్లది దిష్టి కాదు, తన చూపులలోనే దిష్టి ఉంది. వాళ్లందరికీ ఇంటికి వెళ్లగానే దిష్టి తియ్యాలి. కాదు, పూజ చెయ్యలి. మనస్సుని శుభ్రం చేసుకోవాలి.'

బేబి ఫోన్లో ఒక్కసారిగా అరవడం మొదలుపెట్టింది "దిష్టి, దిష్టి, దిష్టి అంటారేంటి? వేరే వాళ్ల కళ్లు మనకి దిష్టి అని మనం అనుకుంటుంటే, మన అనుమానపు చూపులు వాళ్లందరికీ దిష్టి కాదా? ఎంత సేపూ ఆ పిచ్చి టీవీ చూస్తూ, పిచ్చి వార్తలు చదువుతూ అందరినీ అనుమానించడమేనా? కాస్త కాలు బయటపెట్టి ప్రపంచాన్ని చూడండి. మంచితనం కనబడుతుంది. మన కళ్లు ప్రపంచానికి దిష్టి పెడుతున్నాయేమో ఆలోచించండి".

పెద్దాయన ఏమాత్రం కోపం తెచ్చుకోలేదు. నెమ్మదస్తుడూ, పెద్దమనిషి కూడానూ. "బేబీ, ఇంకొకచోటకి వెళ్లినప్పుడు ఆచి తూచి, మెప్పించి ఒప్పించి మాట్లాడాలి. నామీద అరిచినట్టు అక్కడ అరవమాకే!"

బేబికి ఒళ్లు మండింది. "వాలు కుర్చీలో కూర్చుని నీతులు చెప్పటం కాదు, కాలు బయటపెట్టి ఇంకొకరికి ఎంత ఉపయోగపడతున్నామో ఆలోచించండి. దిష్టి, దిష్టి అని ఇంకొకసారి అంటే ఊరుకోను. మన పిల్లలని ఎవరో దిష్టి పెడుతున్నారని మనం అందరినీ అనుమానం దృష్టితో చూడాల్సిన అవసరం లేదు" అని చెప్పి గభాలున ఫోను పెట్టేసింది.

అల్లుడుగారు డ్రైవ్ చేస్తూ ఆలోచనలో పడ్డారు. అత్తగారు వంటలో చెయ్యితిరిగినావిడ. కానీ ఈ అరుపులు కేకలు భరించగలనా? ఆలోచన తెగలేదు. పరధ్యానంలో ఎగ్జిట్ తీసుకోవటం మర్చిపోయి, న్యూయార్క్‌లో తన ఇంటికి వెళ్లబోయి పెన్సిల్వేనియా దారి పట్టారు.

పాప ఏడ్చి ఏడ్చి అలసిపోయి నిద్రపోయింది.

బేబి పాప మీద చేయి వేసి నిశ్చింతగా తల వాల్చి నిద్రపోయింది.

COMMENTS